

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας: 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο: 2131604526

ΦΑΞ: 2131604567

Καλλιθέα, 08-02-2017

Αριθμός απόφασης: 1298

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Της παρ. 1 του άρθρου 17 του Ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94).

δ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

στ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμόν Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 13-10-2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, Τ.Κ. (Τ.Θ.), κατά της με ημερομηνία έκδοσης 28-08-2016 και με αριθμό ειδοποίησης πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2016 της Γ.Γ.Δ.Ε., και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Τη με ημερομηνία έκδοσης 28-08-2016 και με αριθμό ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2016 της Γ.Γ.Δ.Ε., της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Επανεξέτασης Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 13-10-2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με ημερομηνία έκδοσης 28-08-2016 και με αριθμό ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2016 της Γ.Γ.Δ.Ε. επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων συνολικού ύψους €1.388,62 (κύριος φόρος ύψους €1.385,81 και συμπληρωματικός φόρος ύψους €2,81) βάσει της με αριθμό/2016 δήλωσης ΕΝ.Φ.Ι.Α. της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά:

- να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2016 της Γ.Γ.Δ.Ε. και να αναγνωριστεί ότι δε διαθέτει φοροδοτική ικανότητα για το εν λόγω έτος ή να αναπροσαρμοστεί η φορολογική της υποχρέωση ανάλογα με τις πραγματικές οικονομικές της δυνάμεις,
- να διενεργηθεί νέα εκκαθάριση ΕΝ.Φ.Ι.Α. (κύριου και συμπληρωματικού φόρου) έτους 2016 βάσει της πραγματικής αξίας των ακινήτων της,
- να προβεί η Διοίκηση σε έκδοση απόφασης αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων της χώρας, η οποία να ανταποκρίνεται στην ελληνική πραγματικότητα σύμφωνα με τις αποφάσεις ΟΛΣΤΕ 4003/2014 και 4446/2015 σε αντικατάσταση της ήδη εκδοθείσας ΠΟΛ. 1009/18-01-2016, η οποία σε καμία περίπτωση δε συνάδει με τα ελληνικά δεδομένα, και
- να άρει η Διοίκηση την παράνομη τακτική της κατά την οποία ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται με βάση την αντικειμενική αξία του ακινήτου, αλλά το ακίνητο εκπλειστηριάζεται με βάση την εμπορική του αξία, ήτοι χρησιμοποιείται κάθε φορά είτε η αντικειμενική, είτε η υποκειμενική αξία του

ακινήτου προς όφελος του Δημοσίου και σε βάρος του διοικουμένου, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Αντισυνταγματικότητα ΕΝ.Φ.Ι.Α.:
 - Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. αντίκειται: α) στις διατάξεις των άρθρων 17 και 18 του Συντάγματος, δεδομένου ότι θίγει τον ίδιο τον πυρήνα του δικαιώματος στην ιδιοκτησία μέσω της σταδιακής νομοτελειακής αποδυνάμωσης της οικονομικής της αξίας, και β) στις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.), αφού πληττει, μεταξύ άλλων, και τις βασικές αρχές του άρθρου 25 του Συντάγματος, και συγκεκριμένα την αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης.
 - Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. φαίνεται να έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του Συντάγματος που εγγυώνται την αρχή της ισότητας, και συγκεκριμένα με: α) την κατ' άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή της αναλογικής ισότητας, η οποία σημαίνει ίση μεταχείριση ουσιωδώς όμοιων καταστάσεων, αλλά και άνιση μεταχείριση ουσιωδώς ανόμοιων καταστάσεων, και β) την κατ' άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος αρχή της συμμετοχής καθενός στα δημόσια βάρη ανάλογα με τις πραγματικές οικονομικές του δυνάμεις, καθώς η επιβολή του ουδόλως συνδέεται, αφενός, με την εν γένει φοροδοτική ικανότητα του βαρυνόμενου, και, αφετέρου, με την πρόσοδο την οποία παράγει το βαρυνόμενο ακίνητο.
 - Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. φαίνεται να αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, οι οποίες κατοχυρώνουν το δικαίωμα αίτησης και παροχής οριστικής και προσωρινής δικαστικής προστασίας.
- Οικονομική Αδυναμία – Έλλειψη Φοροδοτικής Ικανότητας: Δε διαθέτει φοροδοτική ικανότητα, ώστε να μπορεί να συνεισφέρει στα κοινά βάρη χωρίς να κινδυνεύσει κάποιο από τα απαραίτητα για τη διαβίωσή της στοιχεία, όπως η στέγαση, η διατροφή ή η υγεία της.
- Αμφισβήτηση Ύψους Αντικειμενικών Αξιών και Αναντιστοιχία Αντικειμενικής και Εμπορικής Αξίας: Οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων που αναγράφονται στην προσβαλλόμενη πράξη δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, καθώς η αναπροσαρμογή τους βάσει της εκδοθείσας ΠΟΛ. 1009/18-01-2016 κατόπιν των 4003/2014 και 4446/2015 αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ δεν είναι η προσήκουσα και υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ της αντικειμενικής και της εμπορικής τους αξίας.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, ο νομοθέτης με τη θέσπιση του ΕΝ.Φ.Ι.Α., απέβλεψε, επιτρεπτώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στη φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθαυτή την κατοχή της

ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης (πηγής πλούτου) διαφορετικής από το εισόδημα, δεδομένου ότι, κατά τη συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, σύμφωνα με το σκεπτικό της 4446/2015 Απόφασης ΣτΕ, «Ακυρώνεται η παράλειψη της Διοίκησης να προβεί στην επιβαλλόμενη από το άρθρο 41 παρ. 1 του Ν. 1249/1982 έκδοση απόφασης αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων της Χώρας. – Το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις συνθήκες της υπόθεσης και σταθμίζοντας τα συμφέροντα των διαδίκων, ιδίως δε την ύπαρξη έντονου δημόσιου συμφέροντος, συνισταμένου στην, κατά το δυνατόν, αποφυγή αιφνίδιας διακύμανσης των φορολογικών εσόδων του Κράτους υπό τις παρούσες δυσμενείς δημοσιονομικές συνθήκες, κρίνει ότι η ακύρωση της ανωτέρω παράλειψης πρέπει, κατ' εφαρμογή της παρ. 3β του άρθρου 50 του π.δ. 18/1989, να μην αναδράμει στο χρόνο συντέλεσής της, αλλά στις 21.5.2015, ημερομηνία λήξης της προθεσμίας εντός της οποίας η Διοίκηση όφειλε να εκδώσει τη σχετική πράξη της».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1009/18.1.2016 με θέμα «Αναπροσαρμογή τιμών του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των με οποιαδήποτε αιτία μεταβιβαζομένων ακινήτων, που βρίσκονται σε περιοχές εντός σχεδίου όλης της Χώρας»:

«1. Οι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ΠΟΛ. 1040/1.3.2011 (ΦΕΚ 434/Β'/2011) και ΠΟΛ. 1156/28.6.2013 (ΦΕΚ 1627/Β'/2013), οι οποίες εκδόθηκαν κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982, καταργούνται. 2. Αναπροσαρμόζουμε τις τιμές οι οποίες είχαν καθοριστεί με τις με αριθμ. πρωτ. 1020564/487/00ΤΥ/Δ'/27.2.2007, ΠΟΛ. 1034/27.2.2007 (ΦΕΚ 269/Β'/28.2.2007), 1175023/3752/00ΤΥ/Δ'/28.12.2010, ΠΟΛ. 1200/28.12.2010 (ΦΕΚ 2038/Β'/29.12.2010) και ΠΟΛ. 1093/29.4.2013 (ΦΕΚ 1068/Β'/29.4.2013) αποφάσεις, όπως αυτές ισχύουν σήμερα, για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των εντός σχεδίου πόλης ή ορίων οικισμού ακινήτων που μεταβιβάζονται με επαχθή αιτία ή αιτία θανάτου, δωρεά, γονική παροχή και περιλαμβάνονται στα αντίστοιχα βιβλία τιμών που τις συνοδεύουν, ως ακολούθως: (...) 5. Η απόφαση αυτή θα ισχύσει από 21/5/2015. (...)».

Επειδή, για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. η διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των

εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών. Στην ΠΟΛ. 1009/18.1.2016 Απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών ορίζεται σαφώς ότι οι αναπροσαρμοσμένες τιμές, βάσει των οποίων προσδιορίζεται η φορολογητέα αξία των ακινήτων, που καθορίζονται με αυτήν ισχύουν αναδρομικά από την 21-05-2015, και ως εκ τούτου, ο ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2016 έχει υπολογιστεί βάσει των αναπροσαρμοσμένων τιμών ζώνης που ισχύουν την 1^η Ιανουαρίου του έτους αυτού.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 13-10-2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης με βάση την παρούσα απόφαση:

Ποσό Καταβολής ΕΝ.Φ.Ι.Α. για το Έτος 2016: €1.388,62

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με ημερομηνία έκδοσης 28-08-2016 και με αριθμό ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2016 (ΑΧΚ) της Γ.Γ.Δ.Ε..

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΗΡΑΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.